

مکان‌یابی مراکز آموزشی با استفاده از مدل ترکیبی منطق بولین و FAHP

(مطالعه موردی: مدارس راهنمایی شهر دهدشت)

دکتر محمدعلی فیروزی*

پیروز رحمانی**

نبی‌الله حسینی شه‌پریان***

مریم فریدون نژاد****

چکیده

تعیین توزیع بهینه کاربریها و مراکز خدماتی مسئله ای است که اغلب اوقات برنامه‌ریزان با آن سرو کار دارند، زیرا به سبب رشد پرشتاب جمعیت و کالبد شهرها، مشکلاتی مانند کمبود و عدم توزیع فضایی مناسب کاربریها به وجود آمده است. در این میان فضاهای آموزشی در زمره کارکردهایی هستند که از اهمیتی روزافزون برخوردارند و باتوجه به جوانی جمعیت کشورمان، لزوم تأسیس مدارس جدید و مکان‌یابی بهینه و مناسب آنها بیشتر می‌شود. هدف پژوهش حاضر ارزیابی کاربری آموزشی (مدارس راهنمایی) شهر دهدشت است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و نوع آن کاربردی - نظری است و حجم نمونه مورد مطالعه شامل تمام مدارس راهنمایی شهر دهدشت است. برای انجام دادن این پژوهش ابتدا معیارهای لازم مکان‌یابی مشخص شده، سپس برای تجزیه و تحلیل معیارها از سیستم اطلاعات جغرافیایی و برای وزن دهی به معیارها از مدل تصمیم‌گیری فازی بهره‌گیری شده است. در نهایت با ترکیب اطلاعات مورد استفاده مناسب‌ترین مکانها برای تأسیس مدارس پیشنهاد شده و در نقشه پایانی مکانها اولویت‌گذاری شده و مکانهای کاملاً مناسب تا کاملاً نامناسب مشخص شده‌اند. بدین ترتیب مکانهایی که دارای اولویت کمتری برای احداث مدارس جدید بوده‌اند در طیف نامناسب و کاملاً نامناسب و مکانهایی که دارای بیشترین اولویت برای احداث مدارس جدید هستند، در دو طیف مناسب و کاملاً مناسب قرار گرفته‌اند. از این رو با برآورد نسبتاً دقیقی از جمعیت دانش‌آموزان سالهای آتی، می‌توان سیستم اطلاعات جغرافیایی را برای احداث مدارس مورد نیاز و مکانهای مناسب در شهر دهدشت پیشنهاد کرد.

کلید واژگان: مکان‌یابی آموزشی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، مدل فازی، شهر دهدشت

تاریخ پذیرش: ۹۵/۲/۱۸

تاریخ دریافت: ۹۴/۶/۲

feroozi.2005@scu.ac.ir

Pirozrahmani@gmail.com

nabi.hosseini12@gmail.com

maryamf958@gmail.com

* دانشیار و عضو هیأت علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه شهید چمران اهواز

*** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

**** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه شهید چمران اهواز

مقدمه

افزایش سریع جمعیت شهرها در نتیجه مهاجرت مردم از روستاها به مراکز شهری و نبود نظام مدون و دقیق برنامه ریزی در اکثر شهرهای ایران سبب بروز مشکلات فراوان در سطح آنها شده است. یکی از مهم‌ترین مشکلات، کاهش سرانه خدمات شهری و خدمات آموزشی است. خدمات آموزشی از مهم‌ترین خدمات و تسهیلات شهری محسوب می‌شود که توزیع فضایی آن به سبب تأثیر مستقیم در آسایش خانواده‌ها، کاهش هزینه سفرهای درون-شهری، تناسب و انسجام فضاها، زیبایی شهر و ... از حساسیت بسیار برخوردار است (ولی زاده، ۱۳۸۶). برای تشخیص و تعیین مکان مناسب به منظور استقرار مراکز آموزشی باید با شناخت نوع فعالیت، عملکرد، نیازمندیها و کنش و واکنشهایی که کاربری آموزشی با دیگر کاربریها دارد وارد عمل شد (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۲). بی توجهی به توزیع فضایی مناسب و اصولی مراکز آموزشی موجب کاهش کارایی نظام آموزشی، ایجاد مشکلاتی برای دانش آموزان و تحمیل بار مالی دوچندان بر نظام آموزشی و خانواده‌ها می‌شود (تالن^۱، ۱۹۹۸). از این رو برنامه ریزان سعی دارند با ارائه الگوی مناسب تخصیص زمین به کاربریهای مورد نیاز در شهرها و مکان‌گزینی مناسب آنها در کالبد شهر، برای تأمین رفاه و ایمنی شهرها و آسایش شهرنشینان شرایط را فراهم و امکان زیست بهتر را در شهرها به وجود آورند (ولی زاده، ۱۳۸۴). یکی از مراحل مهم فرآیند برنامه ریزی، مرحله ارزیابی و انتخاب مناسب‌ترین گزینه از میان گزینه‌های مختلف است (پورمحمدی، ۱۳۸۲). این امر به ویژه در مورد کاربریهای آموزشی، با توجه به ساخت جوان جمعیت کشور و نیاز به آموزش و فضاهای آموزشی برای این قشر و کمیت و کیفیت این فضاها در امر بازدهی آموزش اهمیتی ویژه دارد. اما امروزه حجم وسیع اطلاعات و معیارهای گوناگون برای ارزیابی آن قدر زیاد است که اگر برنامه‌ریز بخواهد با روشهای سنتی به تحلیل آنها بپردازد، در آن غرق خواهد شد و دیگر امکان کم کردن یا استفاده از بعضی از این اطلاعات نیز وجود نخواهد داشت، زیرا کیفیت کار در حد زیادی کاهش خواهد یافت. برای انجام دادن کاری نظام مند به همه این اطلاعات یک جا نیاز است (عساکره، ۱۳۸۹). در چنین شرایطی کلید حل مسئله، به کارگیری روش سیستمهای اطلاعات جغرافیایی است که به وسیله رایانه امکانات بسیار زیاد برای گردآوری، ذخیره سازی، پردازش، تجزیه و تحلیل و در پایان خروجیهای مناسب به صورت نقشه، جدول، چارت و آمار را فراهم می‌سازد. ویژگی مهم

1.Talen

این روش در برنامه‌ریزی شهری فراهم آوردن امکان تحلیل همزمان داده‌های توصیفی و فضایی است (ثنایی نژاد و فرجی سبکبار، ۱۳۷۸).

توجه صرف به ساخت مدارس راهنمایی از نظر کمی و عدم توجه به کاربریهای مجاور و سایر عوامل مهم در مکان‌یابی آنها سبب کاهش کارایی از نظر خدمات رسانی صحیح می‌شود. علاوه بر مسائل ذکر شده در کمبود مدارس، عدم استقرار و مکان‌یابی درست و عدم هماهنگی آن با بافت و سیمای شهری از مسائل و موضوعات مشترک بسیاری از مدارس کشورمان محسوب می‌شود (ادیبی سعدی نژاد و همکاران، ۱۳۹۰).

شهر دهدشت در عرصه‌های برنامه‌ریزی در سطوح مختلف با مسائل متعدد روبه‌روست که از جمله آنها انتخاب مکان بهینه مدارس به منزله یکی از مراکز خدمات رسان است. اگرچه ظاهراً با توجه به جمعیت پایین این شهر مشکلات چندانی به چشم نمی‌خورد، ولی مشکلاتی چون کمبود فضاهای خالی، شبکه ارتباطی ضعیف ناکارآمد و مهم‌تر از همه برنامه‌ریزی نسنجیده، سبب شده است تا فضاهای آموزشی بدون توجه به اصول و معیارهای مکان‌یابی گسترش یابند و سازگاری، همجواری و مطلوبیتی مناسب نداشته باشند. این مسئله علاوه بر رعایت نکردن اصل عدالت و برابری در برخورداری یکسان جمعیت دانش‌آموزی از فضاهای آموزشی، آسایش، کارایی، سلامت و ایمنی جمعیت دانش‌آموزی را کاهش می‌دهد و برای دانش آموزان، معلمان و شهروندان مشکلات بسیار به وجود می‌آورد.

مقاله حاضر سعی دارد در پرداختن به مسئله مکان‌یابی، محلی مناسب برای احداث مدارس راهنمایی جدید در شهر دهدشت برگزیند، به طوری که با در نظر گرفتن استانداردها و معیارهای مؤثر در مکان‌یابی مدارس راهنمایی، کل فضای شهر تحت پوشش مدارس راهنمایی موجود و پیشنهادی قرار گیرد. بنابراین پاسخگویی به سوال زیر از اهداف اساسی این مقاله است.

چگونه می‌توان با توجه به استانداردها و تلفیق و ترکیب معیارها، سایتهای مناسب را جهت احداث مدارس راهنمایی جدید در شهر دهدشت با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی^۱ و مدل تحلیل فازی برگزید؟

پیشینه پژوهش

در مطالعه سازمان یونسکو (۱۹۹۶)، سطح بندی حوزه نفوذ هر یک از مدارس در نقاط شهری براساس فاصله و زمان انجام شده است. در این پژوهش مناطق کمبود و مازاد مدارس با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی تعیین و با تحلیل‌های شبکه مسیرهای بهینه برای دسترسی به فضاهای آموزشی مشخص شده است.

مولر-ینسن^۱ (۱۹۹۸) مکان یابی مراکز آموزشی را در شهر کپنهاک دانمارک تحلیل کرده است. وی در این تحقیق الگویی برای مکان‌یابی فضاهای آموزشی ارائه کرده که مبنای محدوده بندی ثبت‌نامی فضاها با توجه به مسیرهای انتخابی صورت گرفته است.

سنار^۲ و همکارانش در سال ۲۰۱۰ مطالعه ای درباره مکان‌یابی تغییرات سطح زمین در حوضه دریاچه بیشهیر^۳ ترکیه با استفاده از روش ترکیبی AHP و GIS انجام دادند (سنار و همکاران، ۲۰۱۰).

همچنین در سال ۲۰۱۰ فرناندز و لوتز^۴ پژوهشی با استفاده از روش ترکیبی GIS و تحلیل‌های تصمیم‌گیری چند معیاری برای منطقه‌بندی خطرات سیل در نواحی شهری استان توکومان^۵ آرژانتین انجام دادند (فرناندز و لوتز، ۲۰۱۰).

ارای^۶ در سال ۲۰۱۲ در پژوهشی، نقش سیستم اطلاعات جغرافیایی در آموزش و پرورش را مورد مطالعه قرار داد. هدف اصلی استفاده از تکنولوژی Web GIS به منظور تحلیل موقعیت جغرافیایی مدارس تفلیس بود. داده‌های مورد استفاده در پژوهش شامل ظرفیت هر مدرسه، عدد دانش‌آموزان، توزیع فضایی مدارس، وضعیت کالبدی - فیزیکی مدارس و ... بوده است. از دستاوردهای این پژوهش می‌توان به تجزیه و تحلیل‌های مکانی مدارس و نمایش بصری آن روی نقشه اشاره کرد.

صالحی و رضاعلی (۱۳۸۴) الگوی مطلوب برای سامان بخشی واحدهای آموزشی دوره متوسطه پسرانه زنجان را ارائه، و راهکارهایی را برای دسترسی جمعیت دانش‌آموزی به نواحی فاقد دسترسی پیشنهاد کرده‌اند.

-
1. Møller-Jensen
 2. Senar
 3. Beyşehir
 4. Fernandez & Lutz
 5. Tucuman
 6. Eray

حیدری و احدنژاد (۱۳۸۸) در پژوهشی به تحلیل فضایی و مکان‌یابی آموزشی مدارس ابتدایی شهر زنجان با استفاده از منطق فازی پرداخته‌اند. نتایج بررسیها نشان داد که مدارس ابتدایی موجود منطقه دو شهر زنجان برای پوشش دادن به کل فضای منطقه کافی نبوده و برخی از محلات آن با داشتن تراکم دانش آموزی لازم از داشتن مدرسه ابتدایی محروم بوده و از پوشش مدارس موجود نیز خارج هستند و نیازمند مکان‌یابی و احداث مدارس جدید با در نظر گرفتن استانداردها و معیارهای مؤثر در مکان‌یابی فضاهای آموزشی هستند تا کل فضای منطقه تحت پوشش مدارس موجود و جدید قرار گیرد.

تقوایی و رخشانی نسب (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان "تحلیل و ارزیابی مکان‌گزینی فضاهای آموزشی شهر اصفهان" نتیجه گرفته‌اند که رابطه فضاهای آموزشی با کاربریهای ناسازگار، شرایط اقلیمی و دسترسی معنادار است و در مقابل، فضاهای آموزشی با سایر معیارهای مکان‌یابی ارتباطی ندارد و میان معیارهای مکان‌یابی و مکان‌گزینی وضع موجود فضاها تفاوت معنادار وجود دارد. همچنین مجموع این عوامل سبب شده است که فضاهای آموزشی اصفهان سازگاری، همجواری و مطلوبیتی مناسب نداشته باشند.

موحد و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی تحت عنوان «بررسی و مکان‌یابی بهینه مدارس ابتدایی» به این نتیجه رسیده‌اند که از نظر معیارهای نزدیکی به کاربری مسکونی، فرهنگی، مذهبی، ورزشی و فضای سبز ۳۰٪، از نظر معیارهای فاصله از بیمارستان، آتش‌نشانی، اداری و نظامی ۸۴/۷٪ و از نظر معیارهای کاربری صنعتی، تجاری، پمپ بنزین و خیابانهای اصلی همه مدارس در وضعیتی نامناسب قرار دارند.

امانپور و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی به ارزیابی موقعیت مکانی فضاهای آموزشی مدارس ابتدایی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی پرداخته‌اند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که به دلیل عدم رعایت استانداردهای مکان‌یابی در جانمایی و واگذاری کاربریهای آموزشی به آموزش و پرورش، تعدادی از فضاهای آموزشی در این شهر از لحاظ همجواری با کاربریهای شهری و عوارض طبیعی در موقعیتی نامناسب قرار گرفته‌اند که این امر سبب افت کیفیت آموزشی در فضاهای مذکور خواهد شد. شایان ذکر است که شناسایی این فضاهای آموزشی می‌تواند راهنمای مدیران شهری برای رفع مشکل یا تغییر موقعیت مکانی آنها قرار گیرد.

مبانی نظری

یکی از اهداف مهم برنامه‌ریزی کاربری اراضی شهری تأمین خدمات عمومی مناسب مانند خدمات آموزشی برای شهروندان است، زیرا مدرسه به منزله محلی که پس از خانه بیشترین اوقات دانش‌آموزان در آن سپری می‌شود دارای ارزشی ویژه در برنامه‌ریزیهای شهری و روستایی است. اهمیت توجه به مدرسه و محل احداث آن از دیرباز در فرهنگ ایرانیان جایگاهی ویژه داشته است (میکائیلی، ۱۳۸۳). امروزه هجوم جمعیت به شهرهای بزرگ و ساخت و ساز کلیه زمینهای شهری و عدم مکان‌یابی درست خدمات شهری به ویژه مکانهای آموزشی، سبب بروز مشکلات متعدد، به ویژه در زمینه خدمات رسانی به قشر جوان و دانش‌آموز جامعه که کمی بیش از یک چهارم جمعیت کشور ما را تشکیل می‌دهند، شده است. همچنین موجب تقاضای روز افزون این بخش در مقابل امکانات محدود موجود آموزشی و از طرفی هم سبب افزایش هزینه ایاب و ذهاب، بروز ترافیک و از همه مهم‌تر افت تحصیلی فرزندان و بی‌علاقگی آنها به درس و تحصیل شده است. از این رو برنامه‌ریزی برای مکان‌یابی بهینه آموزشی از الزامات است و چنان که مطالعات اولیه دقیق باشد و در فرآیند مکان‌یابی از روشهای مناسب استفاده شود، کارایی واحد آموزشی افزایش یافته و از اتلاف وقت و هزینه و اتخاذ تصمیمات نادرست جلوگیری به عمل خواهد آمد (ولی زاده، ۱۳۸۶).

در مکان‌یابی فضاهای آموزشی باید اصول و معیارهای لازم رعایت شود تا این فضاها به صورت متوازن در سطح شهر توزیع شوند. کاربری آموزشی می‌باید با سایر کاربریهای شهری از نظر موقعیت مکانی سازگاری لازم را داشته باشد. سازگاری به معنای هماهنگی و همخوانی است (یونسکو، ۱۹۹۶). به عبارت دیگر سازگاری و هماهنگی و همخوانی میان فعالیتهای شهری از یک سو و هماهنگی میان فرم و عملکرد واحد آموزشی از سوی دیگر است (فرج زاده و رستمی، ۱۳۸۳). از نظر برنامه‌ریزی شهری، کاربریهایی که در حوزه نفوذ یکدیگر قرار می‌گیرند، باید از نظر سنخیت و همخوانی فعالیت با یکدیگر منطبق باشند و سبب مزاحمت و ایجاد مانع در فعالیت یکدیگر نشوند. به عبارت دیگر، باید کاربریهایی در مجاورت کاربری آموزشی قرار گیرند که همجوار شدن آنها با کاربری آموزشی بدون مانع باشد. با توجه به ویژگیهای منحصر به فرد فضاهای آموزشی از نظر سکوت، آرامش، امنیت، دوری از هر گونه آلودگی و ...، کاربری آموزشی نمی‌تواند در مجاورت بعضی کاربریها قرار گیرد (فرج زاده و سرور، ۱۳۸۱).

مکان‌یابی

مکان‌یابی فرآیندی است که به ارزیابی یک محیط فیزیکی که تأمین‌کننده شرایط و پشتیبانی از فعالیتهای انسانی است می‌پردازد. هدف عمده ارزیابی مکان برای استفاده خاص از زمین، برای این است که مطمئن شویم در آنجا توسعه و گسترش فعالیتهای انسان با توجه به امکانات و محدودیتهای محیط زیست طبیعی سازگاری و هماهنگی دارد (غصبان، ۱۳۷۵). مکان‌یابی بهینه و مناسب، زمانی امکان‌پذیر است، که محقق بتواند ارتباط علمی و منطقی مناسب میان اطلاعات و داده‌های به دست آمده از کارشناسان مرتبط با موضوع مکان‌یابی با توجه به اولویتهای برقرار سازد (رضویان، ۱۳۸۱). به سبب نقش و تأثیر شاخصها و پارامترهای متنوع در مکان‌یابی، امروزه با استفاده از GIS کوشش می‌گردد مکان‌یابیها به روشی علمی‌تر و واقعی‌تر در محیطهای شهری انجام پذیرد (عساکره، ۱۳۸۹).

در طراحی کالبدی یک شهر در انتخاب مکانهای مناسب برای استقرار هر یک از فعالیتهای شهری باید به سه مسئله مهم توجه شود:

الف) سازگاری نوع فعالیت مورد نظر در مکان با فعالیتهای همجوار

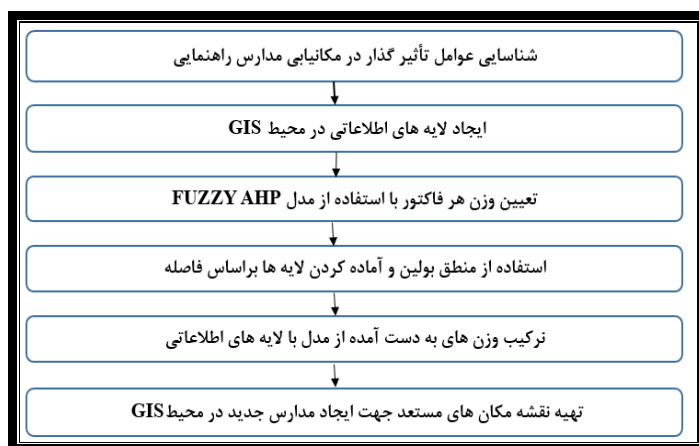
ب) مطلوبیت مکان برای استقرار فعالیت مورد نظر

ج) مناسب بودن مکان و فعالیت مورد نظر با نیازهای منطقه (ظرفیت) (عساکره و پورمحمدی، ۱۳۹۱).

در این مورد استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی که به شکل نمایشی، میزان تولید، به‌روز نمودن و انتشار داده‌های جغرافیایی را تغییر داده است، می‌تواند حجمی عظیم از داده‌های فضایی و غیر فضایی را به صورت یکپارچه در یک محیط ذخیره کند و با پردازشهای مورد نیاز آنالیز مسائل مکان‌یابی را انجام دهد و اطلاعات مورد نیاز را برای تصمیم‌گیری به صورت خروجیهای گرافیکی و غیرگرافیکی فراهم آورد که از تحلیل نتایج لایه‌های اطلاعاتی می‌توان به مکانهای پیشنهادی و بهینه براساس ضوابط و استانداردهای توزیع و پراکنش مکانهای آموزشی دست یافت (ساتی، ۱۹۸۰).

روش تحقیق

روش تحقیق حاضر توصیفی - تحلیلی و نوع آن کاربردی - نظری است. مبانی تئوریک آن براساس مطالعات اسنادی، کتابخانه ای و بازدید میدانی و مراجعه به سازمانهای مربوطه انجام گرفته است. معیارهای مورد استفاده برای مکان‌یابی براساس ضوابط مکان‌یابی انتخاب شده اند. با توجه به اینکه فرآیند مکان‌یابی یک بحث تصمیم‌گیری چند صفتی و با مدل سلولی قابل انجام است، می‌بایست در انتخاب نرم افزار این نکته را مورد نظر قرار داد که نرم افزار منتخب علاوه بر مدل برداری، مدل رستری، را نیز مورد پشتیبانی قرار دهد و علاوه بر این موارد، قابلیت استفاده از قواعد تصمیم‌گیری چند صفتی را نیز داشته باشد. در این مورد با مدل سلسله مراتب فازی مقایسه معیارها جهت آماده سازی لایه‌ها برای تجزیه و تحلیل‌های فضایی در GIS و با به کارگیری منطق بولین انجام شد. در نهایت پس از تلفیق لایه‌ها با وزنهای به دست آمده از انجام دادن عملیات مذکور، مناطق اولویت دار برای ایجاد مراکز آموزشی منطقه مورد مطالعه شناسایی شدند.

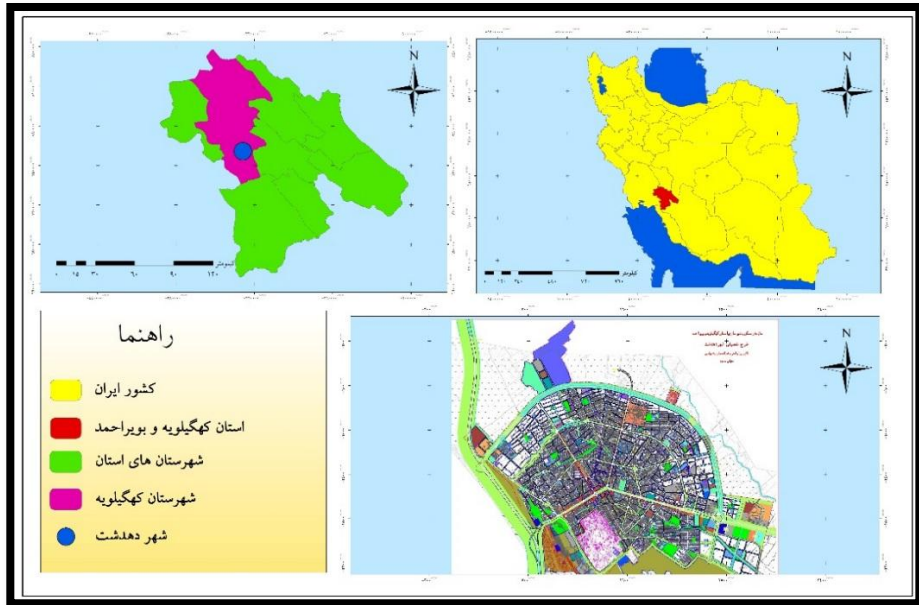

نمودار شماره ۱. مدل مفهومی پژوهش

معرفی اجمالی محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه در این پژوهش، شهر دهدشت مرکز شهرستان کهگیلویه در استان کهگیلویه و بویراحمد است که از نظر موقعیت جغرافیایی در فاصله ۳۰ درجه و ۴۷ ساعت و ۳۴ دقیقه و ۷۷ ثانیه عرض شمالی و ۵۰ درجه و ۳۳ ساعت و ۵۰ دقیقه و ۸۵ ثانیه طول شرقی قرار دارد. ارتفاع متوسط منطقه ۸۱۰ متر از سطح دریا است. این شهر از نظر جمعیتی، سومین شهر استان است. شهر دهدشت در میان دشتی به همین نام و در فاصله تقریبی ۶۰ کیلومتری شرق بهبهان (استان خوزستان) قرار دارد. در اطراف دشت مذکور کوههای مرتفعی وجود دارد که ارتفاع

بلندترین نقطه آن در قله کوه سیاه به ۲۳۳۰ متر می‌رسد. طبق سرشماری ۱۳۹۰ دهم‌دشت به عنوان محدوده مورد مطالعه، جمعیتی بالغ بر ۵۶۲۷۹ نفر (۱۲۴۶۲ خانوار) دارد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰). در شکل شماره ۱، موقعیت جغرافیایی شهر دهم‌دشت آمده است.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی شهر دهم‌دشت. منبع: نگارندگان

یافته‌های پژوهش

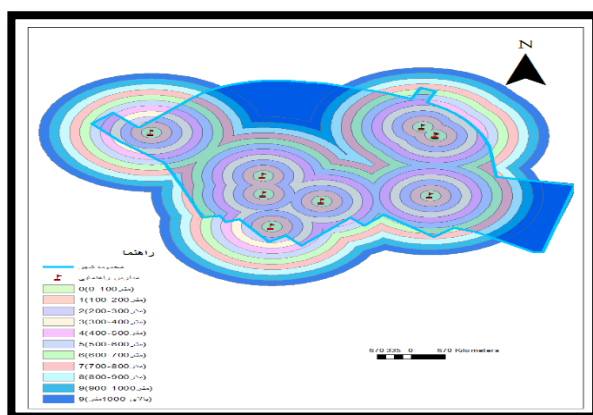
موقعیت مدارس شهر دهم‌دشت

پژوهشگران برای برنامه‌ریزی مناسب نیازمند دانستن موقعیت مدارس شهر دهم‌دشت به تفکیک مقطع تحصیلی و جنسیت بودند. از این رو پس از شناسایی و تعیین موقعیت هر یک از مدارس مقطع راهنمایی که با استفاده از نقشه‌های ۱/۵۰۰۰ شهری و با انجام عملیات میدانی صورت گرفت، اقدام به تهیه لایه مدارس راهنمایی شهر دهم‌دشت کردند (شکل شماره ۲).

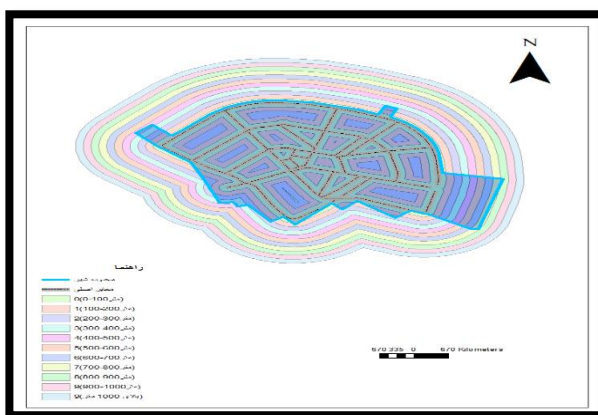
شبکه معابر

راهها عامل ارتباط‌دهنده تأسیسات گوناگون شهری هستند و از این نظر در سطح شهرها اهمیت بسیار دارند. کلیه مقاطع تحصیلی به‌جز متوسطه نباید در کنار معابر اصلی احداث شوند (به دلیل آلودگی صوتی و عوامل دیگر) و مراکز آموزشی در مقاطع تحصیلی ابتدایی و راهنمایی باید با

فاصله ای مناسب از معابر اصلی احداث می شوند (فرج زاده و رستمی، ۱۳۸۳). به منظور تهیه این لایه نیز پس از شناسایی و ورود شریانهای اصلی به محیط GIS اقدام به تهیه حریمهایی در اطراف آن شد. در مقطع راهنمایی ضریب در نظر گرفته شده بر اساس فاصله انجام شده است، هرچه نزدیکتر باشند از ضریب کاسته می شود و هرچه دورتر باشند ضریب افزایش پیدا می کند. نحوه وزن دهی به حریمها در جدول شماره ۱ آورده شده است (شکل ۳).

شکل شماره ۲. موقعیت مدارس و وزنهای اعمال شده

شکل شماره ۳. معابر و وزنهای اعمال شده

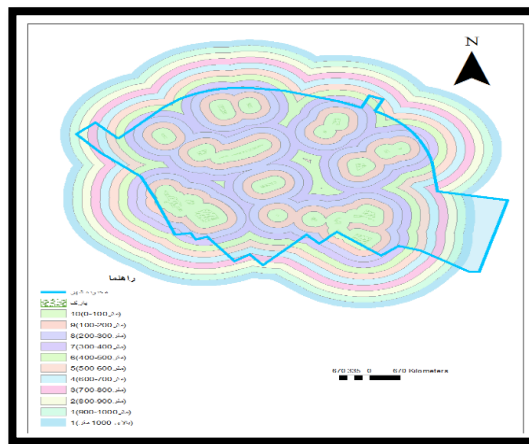
پارکها و فضای سبز

فضای سبز گذشته از تأثیری که بر روح و روان دانش آموزان می گذارد، موجب کاهش آلودگی جوی می شود. فضای سبز در مقیاس وسیع سبب کاهش آلودگیهای صوتی نیز می شود. به همین

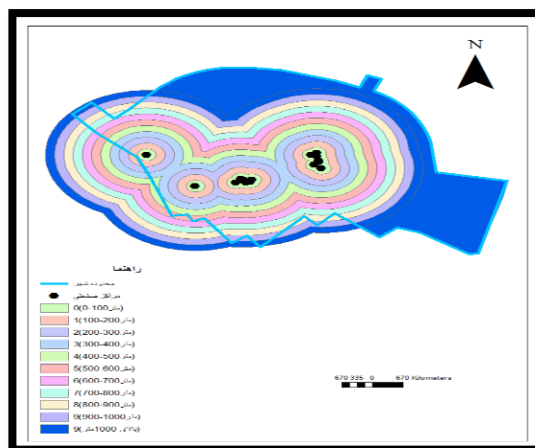
دلیل از نظر فاصله فضای سبز نسبت به مراکز آموزشی یک نوع طبقه بندی بر مبنای صدمتر به صدمتر انجام شده است که هرچه قدر فضای سبز و پارکها به مراکز آموزشی نزدیک تر باشند وزن بیشتری می‌گیرند و به عکس هر قدر فضای سبز از مراکز آموزشی دورتر شود، ضریب کاهش پیدا می‌کند (فرج زاده و رستمی، ۱۳۸۳) (شکل شماره ۴).

موقعیت صنایع عمده

صنایع از کاربریهای ناسازگار با مراکز آموزشی است و مشکلاتی مانند سر و صدا و آلودگیهای جوی ایجاد می‌کند. در نتیجه رعایت فاصله مناسب با آنها با توجه به نوع صنایع، از اصول اولیه مکان‌گزینی مراکز آموزشی است (فرج زاده و رستمی، ۱۳۸۳). برای این منظور بعد از شناسایی و ورود صنایع عمده به محیط GIS اقدام به تهیه بافرهای ۱۰۰ متری در اطراف آن شد. هر قدر صنایع به مراکز آموزشی نزدیک‌تر باشد وزن کمتری می‌گیرد. نحوه وزن دهی در جدول شماره ۱ آورده شده است (شکل ۵).

شکل شماره ۴. پارکها و وزنهای اعمال شده

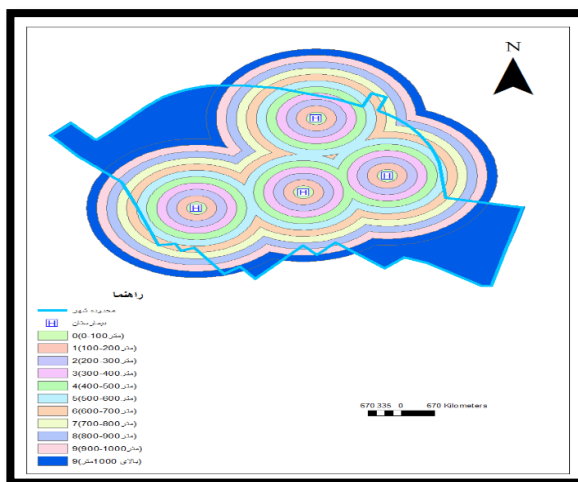
شکل شماره ۵. مراکز صنعتی و وزنهای اعمال شده

موقعیت بیمارستانها

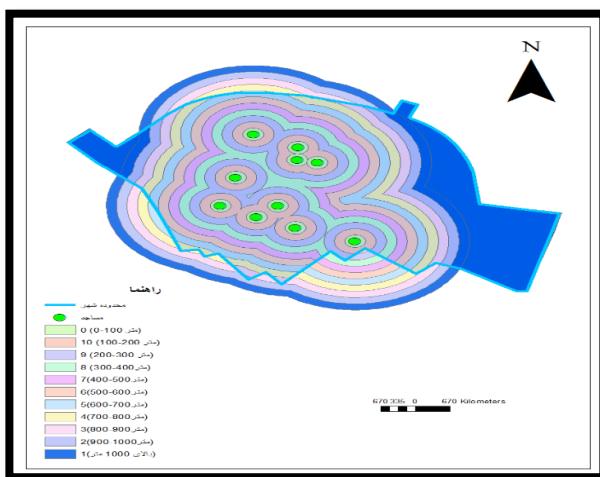
بیمارستانها نیز از کاربریهای ناسازگار با مراکز آموزشی هستند. با توجه به مراجعه مدام به مراکز درمانی و همچنین آلودگیهایی که بیمارستانها ایجاد می کنند، هر چه مراکز آموزشی فاصله بیشتری با بیمارستانها داشته باشند، ارزش بیشتری خواهند داشت (صابری و همکاران، ۱۳۹۰). در نتیجه به لایه حریم ایجاد شده در اطراف بیمارستانها و مراکز درمانی، وزنی معادل جدول شماره ۱ اختصاص داده شد (شکل ۶).

موقعیت مساجد و اماکن مذهبی

این کاربری از نظر کمک به آموزش فرایض دینی و همچنین آشنایی بیشتر دانش آموزان با مسائل مذهبی و بهره گیری از فضاهای مذهبی برای انجام دادن برخی فعالیتهای مدرسه از گذشته های دور مورد توجه بوده است. این کاربریها شامل حسینیه، تکایا و مساجد است که به منزله کاربری سازگار با فضای آموزشی شناخته شده اند (لاله پور، ۱۳۸۱). در شکل شماره ۷ موقعیت مدارس نسبت به کاربری مذهبی نشان داده شده است.

شکل شماره ۶. مراکز درمانی و وزنهای اعمال شده

شکل شماره ۷. مساجد و وزنهای اعمال شده

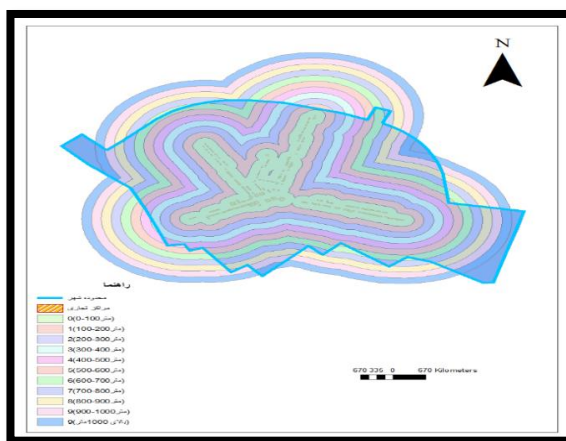
مراکز تجاری

کاربری تجاری نیز در صورت تمرکز در کنار واحدهای آموزشی پیامدهای نامطلوب تربیتی خواهد داشت و به تبع نوع فعالیت خود سبب افزایش تردد وسایل خواهد شد (سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس، ۱۳۸۵)؛ پس هرچه این کاربریها به مراکز آموزشی نزدیکتر باشند وزن

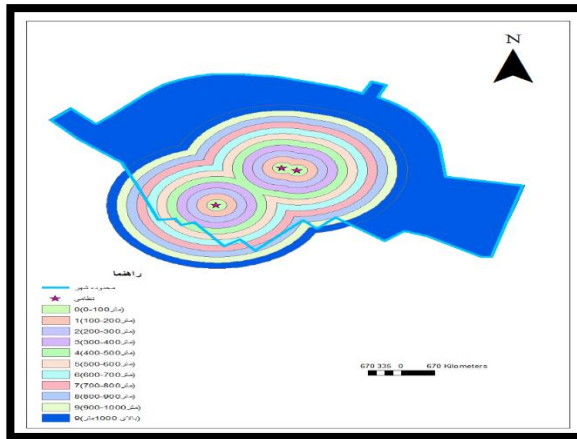
کمتری می گیرند. نحوه وزن دهی به حریمهای مربوطه در جدول شماره ۱ آورده شده است (شکل ۸).

مراکز نظامی

مراکز نظامی نیز از کاربریهایی هستند که با مراکز آموزشی سازگاری ندارند. از این رو هر قدر مراکز آموزشی به این کاربری نزدیک تر باشند، از میزان ضریب آنها کاسته می شود و امتیاز کمتری می گیرند و هر قدر از آنها دورتر قرار بگیرند، ضریب و امتیاز آنها افزایش می یابد (فرج زاده و رستمی، ۱۳۸۳). برای تهیه این لایه نیز پس از شناسایی و ورود مراکز نظامی به محیط GIS اقدام به تهیه بافرهای ۱۰۰ متری در اطراف آن شد. نحوه امتیاز دهی به این حریمها در جدول شماره ۱ آورده شده است (شکل ۹).

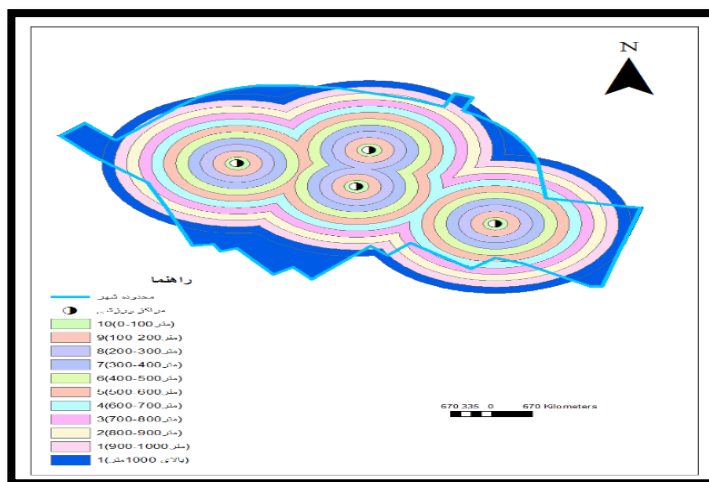
شکل شماره ۸. مراکز تجاری و وزنهای اعمال شده

شکل شماره ۹. مراکز نظامی و وزنهای اعمال شده

فضاهای ورزشی

فضاهای ورزشی در مقیاسهای کوچک و متوسط از کاربریهایی هستند که با مراکز آموزشی سازگاری دارند. البته این کاربری به صورت استادیومهای خیلی بزرگ و ورزشگاههای با مقیاس خیلی بزرگ با مراکز آموزشی سازگاری ندارد. بنابراین در این مقیاس هرچه به مراکز آموزشی نزدیکتر باشند وزن کمتری می‌گیرند. با توجه به اینکه در محدوده مورد مطالعه کاربریهای ورزشی از نوع کوچک و متوسط هستند، بنابراین به طور کامل با مراکز آموزشی سازگاری دارند. به علاوه دانش آموزان در مواقع لازم می‌توانند از این ورزشگاهها استفاده کنند. به حریمهای ایجاد شده در اطراف این کاربری وزنی معادل جدول شماره ۱ داده شد؛ یعنی هر چه فاصله کمتر باشد، بر میزان ضریب آن افزوده می‌شود و هر چه قدر از آن دورتر باشد، از ضریب آن کاسته می‌شود و اهمیت کمتری پیدا می‌کند (فرج زاده و رستمی، ۱۳۸۳) (شکل ۱۰).

شکل شماره ۱۰. مراکز ورزشی و وزنهای اعمال شده

جدول شماره ۱. نحوه وزن دهی به بافرهای اطراف کاربرها

فاصله تا ورزشی	فاصله تا نظامی	فاصله تا تجاری	فاصله تا مسجد	فاصله تا بیمارستان	فاصله تا صنعتی	فاصله تا پارک	فاصله تا راه	مدارس موجود	فاواصل
۱۰	۰	۰	۱۰	۰	۰	۱۰	۰	۰	متر ۰-۱۰۰
۹	۱	۱	۹	۱	۱	۹	۱	۱	متر ۱۰۰-۲۰۰
۸	۲	۲	۸	۲	۲	۸	۲	۲	متر ۲۰۰-۳۰۰
۷	۳	۳	۷	۳	۳	۷	۳	۳	متر ۳۰۰-۴۰۰
۶	۴	۴	۶	۴	۴	۶	۴	۴	متر ۴۰۰-۵۰۰
۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	۵	متر ۵۰۰-۶۰۰
۴	۶	۶	۴	۶	۶	۴	۶	۶	متر ۶۰۰-۷۰۰
۳	۷	۷	۳	۷	۷	۳	۷	۷	متر ۷۰۰-۸۰۰
۲	۸	۸	۲	۸	۸	۲	۸	۸	متر ۸۰۰-۹۰۰
۱	۹	۹	۱	۹	۹	۱	۹	۹	متر ۹۰۰-۱۰۰۰
۱	۹	۹	۱	۹	۹	۱	۹	۹	بیش از ۱۰۰۰ متر

ساختار مدل فازی

عدم اطمینان موجود در قضاوت‌های ترجیحی، عدم اطمینان اولویت‌بندی گزینه‌ها را افزایش می‌دهد و به همان نسبت، تعیین توافق (ثبات منطقی) اولویت‌ها را مشکل می‌سازد. مطالعات بسیار از

جنبه‌های گوناگون انجام شده و در نهایت منجر به ارائه روش AHP فازی شده است. AHP فازی برای اجتناب از این مخاطرات عملکردی توسعه یافت تا مسائل سلسله مراتبی دارای ابهام را حل کند. اعداد مورد استفاده در این روش، اعداد مثلثی فازی هستند. بنابراین به منظور ایجاد اعداد فازی و به دلیل تطابق بیشتر با مشخصات پرسشنامه و تحقیق نتایج، از اعداد موجود در جدول شماره ۲ استفاده شده است.

جدول ۲. اعداد فازی به کار رفته

عدد فازی	متغیر زبانی	مقیاس عدد فازی
۱	برابر	(۱، ۱، ۱)
۲	برتری خیلی کم	(۱، ۲، ۴)
۳	کمی برتر	(۱، ۳، ۵)
۴	برتر	(۲، ۴، ۶)
۵	خوب	(۳، ۵، ۷)
۶	نسبتاً خوب	(۴، ۶، ۸)
۷	خیلی خوب	(۵، ۷، ۹)
۸	عالی	(۶، ۸، ۱۰)
۹	برتری مطلق	(۷، ۹، ۱۱)

مأخذ: عطایی، ۱۳۸۹

در این روش هر یک از تصمیم‌گیرندگان مقایسه‌های زوجی خویش را با کاربرد عبارتهای زبانی ایجاد می‌کنند که این عبارات به صورت اعداد فازی مثلثی $M=(l,m,u)$ تبدیل می‌شود. عملکردهای ریاضی در زبان فازی به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$(1) M1+M2=(L1+l2,m1+m2,u1+u3)$$

$$(2) M1*M2=(l1*l2,m1*m2,u1*u3)$$

$$(3) M_1^{-1} = (\frac{1}{u_1}, \frac{1}{m_1}, \frac{1}{l_1}) \quad M_2^{-1} = (\frac{1}{u_2}, \frac{1}{m_2}, \frac{1}{l_2})$$

گام اول: تعیین اوزان معیارها و گزینه‌ها نسبت به معیارها

برای هر یک از سطرها ماتریس مقایسه زوجی مقدار S_k که خود عدد فازی مثلثی است، به صورت زیر محاسبه می‌شود (اصغر پور، ۱۳۸۷).

$$(4) s_k = \sum_{i=1}^m mij * [\sum_{i=1}^m \sum_j^n = 1 M_{IJ}]2$$

که K بیانگر شماره سطر i و j به ترتیب نشان‌دهنده گزینه‌ها و شاخصها هستند. در روش مذکور، پس از محاسبه S_K ها، درجه بزرگی آنها نسبت به هم باید به‌دست آید. به طور کلی اگر M_1 و M_2 دو عدد فازی مثلثی باشند، درجه بزرگی M_1 بر M_2 ، که با $V(M_1 > M_2)$ نشان داده می‌شود، به صورت زیر تعریف می‌گردد:

$$(5) \begin{cases} V(M_1 \geq M_2) = 1 \\ V(M_1 \geq M_2) = hgt(M_1 \cap M_2) \end{cases} \quad \text{if: } M_1 \geq M_2$$

همچنین داریم:

(۶)

$$Hgt(M_1 \cap M_2) = \frac{u_1 - l_2}{(u_1 - l_2) + (m_2 - m_1)}$$

میزان بزرگی یک عدد فازی مثلثی از k عدد فازی مثلثی دیگر نیز از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$(v) V(M_1 \geq M_2, \dots, M_K) =$$

$$\text{Min}[v(m_1 \geq m_k), \dots, v(M_1 \geq M_K)]$$

در روش تحلیل توسعه ای برای محاسبه وزن شاخصها در ماتریس مقایسه زوجی به صورت عمل می‌شود:

$$W(X_i) = \min(v(s_i \geq s_k), \quad k = 1, 2, \dots, n, k \neq i)$$

بنابراین، بردار وزن شاخصها به صورت زیر خواهد بود، که همان بردار ضرایب ناهنجار AHP فازی است.

$$\hat{w} = [\hat{w}(c_1), \hat{w}(c_2), \dots, \hat{w}(c_n)]^r \quad (9)$$

گام دوم: تعیین وزنهاى تصمیم گیرندگان

همان طور که بیان شد، تصمیم گیرنده به هر مقایسه زوجی یک سطح اطمینان اختصاص می‌دهد. سپس تمامی سطوح اطمینان ارائه شده از سوی تصمیم گیرنده، برای به دست آوردن یک سطح اطمینان کلی ترکیب می‌شوند و به عنوان وزن تصمیم گیرنده در نظر گرفته می‌شود. اگر W^K نشان دهنده وزن تصمیم گیرنده K ام باشد، با طی گامهای زیر می‌توان آن را تعیین کرد. ابتدا هر سطح اطمینان زبانی به مقدار عددی تبدیل می‌شود. اگر a_{xyk} سطح اطمینان عددی تصمیم گیرنده k ام برای مقایسه معیار x نسبت به معیار y باشد آنگاه:

(۱۰)

$$\begin{cases} 1 & \text{High Confidence} \\ 0.5 & \text{Average Confidence} \\ 0 & \text{Low Confidence} \end{cases}$$

سپس a_{xyk} در ماتریسهای مجزا $A_{ck} = a_{xyk}$ مشابه گروه بندی مقایسه‌های زوجی تحلیل سلسله مراتبی گروه بندی می‌شود. در مرحله بعد بیشینه مقدار ویژه ماتریس A_{ck} که با λ_{ck} نمایش داده می‌شود، محاسبه می‌شود. سپس W^K به وسیله ترکیبها به دست می‌آید. همچنین برای محاسبه مقدار ویژه می‌توان از روابط زیر استفاده کرد:

$$|A - \lambda I| = 0 \rightarrow \begin{cases} a_{11} - \lambda & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} - \lambda & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} - \lambda \end{cases} \quad (۱۱)$$

$$b_n \lambda^n + b_{n-1} \lambda^{n-1} + \dots + b_0 = 0 \rightarrow \begin{cases} \lambda_1 \\ \lambda_2 \\ \vdots \\ \lambda_n \end{cases} \quad (۱۲)$$

$$\lambda_{ck} = \text{MAX}\{\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n\} \quad (۱۳)$$

با توجه به اینکه λ_{ck} ها بر اساس اندازه ماتریس A_{ck} متغیرند، برای قرار گرفتن λ_{ck} ها در فاصله (۱ و ۰)، از رابطه زیر استفاده می‌شود:

$$\lambda'_{ck} = \frac{\lambda_{ck} - \lambda_{ck}^{\min}}{\lambda_{ck}^{\max} - \lambda_{ck}^{\min}}; \lambda_{ck}^{\max} = \text{size of } A_{ck}, \lambda_{ck}^{\min} = 1 \quad (۱۴)$$

حال طبق رابطه زیر نرمال می‌شود:

$$\lambda_{CK} = \frac{\lambda_{ck}}{\sum_{j=1}^r \lambda_{ck}} \quad (۱۵)$$

بنابراین با ترکیب تمامی λ_{ck} ها مقادیر W^K محاسبه می‌شود.

گام سوم: تلفیق گامهای اول و دوم برای به‌دست آوردن اوزان نهایی

با استفاده از a_{mk} (W') های به‌دست‌آمده در گام اول و W های به‌دست‌آمده در گام دوم برای هر یک از ماتریسهای زوجی ارائه‌شده از سوی تصمیم‌گیرندگان، اوزان نهایی با استفاده از رابطه میانگین هندسی موزون به‌صورت زیر تعیین می‌شود (مؤنی ۱۳۹۱):

$$a_m = \prod_{k=1}^r (a_{mk})^{\hat{w}}$$

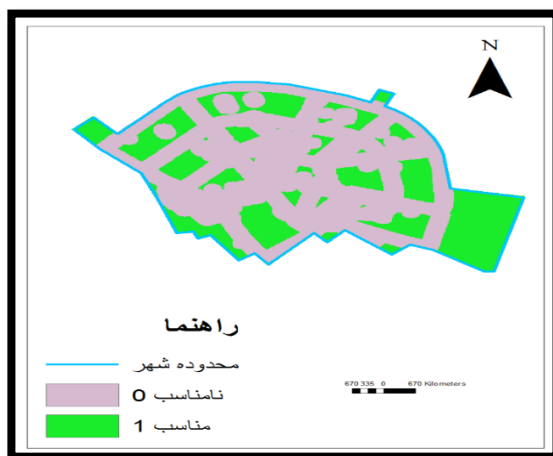
گام چهارم: رتبه‌بندی گزینه‌ها

در این مرحله با به‌کارگیری تکنیک تحلیل سلسله مراتبی و حاصل ضرب ماتریسهای اوزان شاخصها و اوزان گزینه‌ها نسبت به شاخصها، رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها حاصل می‌شود (مومنی، ۱۳۹۱).

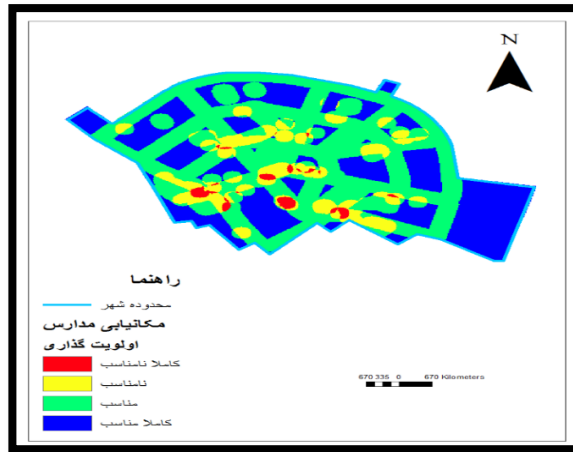
جدول ۳. وزن معیارهای پژوهش

رتبه	معیارها	وزن نرمال نشده	وزن نرمال شده
۱	فضای سبز و پارکها	۱	۰,۱۸۹
۲	مساجد و اماکن مذهبی	۰,۹۲۳	۰,۱۷۵
۳	اماکن ورزشی	۰,۸۴۵	۰,۱۶۰
۴	مدارس	۰,۷۴۸	۰,۱۴۲
۵	راه	۰,۶۴۴	۰,۱۲۲
۶	مراکز انتظامی	۰,۵۱۱	۰,۰۹۷
۷	بیمارستان	۰,۳۶۷	۰,۰۶۹
۸	تجاری	۰,۲۲۳	۰,۰۴۲
۹	صنعتی	۰,۰۲۴	۰,۰۰۵

منبع: یافته‌های پژوهش

شکل شماره ۱۱. مکانهای مناسب و نامناسب

شکل شماره ۱۲. اولویت گذاری مناطق برای احداث مدارس

نتیجه‌گیری

سوابق موجود نشان می‌دهد از موارد مهم در احداث مراکز آموزشی که موجب بروز مسائل و مشکلات بسیار در اکثر شهرها شده است، نامشخص بودن ضوابط و معیارهای علمی و فنی برای مکان‌یابی مدارس است. با توجه به عوامل بسیار که در انتخاب مکان مناسب نقش دارد، دستیابی به این مسئله با روشهای دستی و سنتی تا حدود زیادی دشوار به نظر می‌رسد. اما با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و تواناییهای این سیستم، می‌توان به نتایج مطلوب دست پیدا کرد. لازم است تا مسئولان و برنامه ریزان شهری در ارزیابی وضع موجود و مکان‌گزینی مراکز آموزشی شهری از امکانات و متخصصان سیستم اطلاعات جغرافیایی بهره بگیرند.

نتیجه این مطالعه برای شهر دهدشت با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی در چهار طیف (کاملاً نامناسب، نامناسب، مناسب و کاملاً مناسب) مشخص شده‌اند، مکان‌هایی که دارای اولویت کمتری بوده‌اند در طیف نامناسب و کاملاً نامناسب و مکان‌هایی که دارای بیشترین اولویت برای احداث مدارس جدید هستند، در طیف مناسب و کاملاً مناسب قرار گرفته‌اند (شکل ۱۲). لذا با توجه به کاربرد و قابلیت‌های متعدد GIS ایجاد بانک اطلاعاتی در سازمان آموزش و پرورش و شهرداریها امری ضروری به نظر می‌رسد. با برآورد نسبتاً دقیقی از جمعیت دانش‌آموزان سالهای آتی، بهتر است تعداد مدارس مورد نیاز و مکانهای مناسب برای احداث مدرسه، با استفاده از GIS پیش‌بینی شود تا از تراکم دانش‌آموز در سالهای بعد پیشگیری شود. مدرسی که در مجاورت کاربریهای نامناسب قرار دارند فروخته یا واگذار شوند و با درآمد حاصل از آنها مکان دیگری با امکانات بهتر و با رعایت استانداردها برای احداث مدرسه انتخاب شود.

منابع

- ادیبی سعدی نژاد، فاطمه؛ کریمی، ببراز؛ حق پناه، یعقوب؛ ابو ذری، پانته آ. (۱۳۹۰). ارزیابی توزیع فضایی مدارس ابتدایی شهر اسلام شهر با استفاده از GIS. *فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی*، ۳ (۳)، ۱۵۱-۱۶۴.
- اصغری پور، محمدجواد. (۱۳۸۷). تصمیم گیری چند معیاره، چاپ پنجم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- امانی پور، سعید؛ رحمانی، پیروز؛ حسینی شه پریان، نبی الله؛ فروزانی، نورالدین. (۱۳۹۳). ارزیابی موقعیت مکانی فضاهای آموزشی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی. *دوفصلنامه مطالعات برنامه ریزی آموزشی*، ۴ (۷)، ۳۱-۵۴.
- پورمحمدی، محمدرضا. (۱۳۸۲). *برنامه ریزی کاربری اراضی شهری*، چاپ دوم. تهران: انتشارات سمت.
- تقوایی، مسعود؛ رخشانی نسب، حمیدرضا. (۱۳۸۹). تحلیل و ارزیابی مکان گزینی فضاهای آموزشی شهر اصفهان. *فصلنامه مدرس علوم انسانی*، ۱۴ (۳)، ۷۳-۹۵.
- ثنائی نژاد، سید حسن؛ فرجی سبکبار، حسنعلی. (۱۳۷۸). کاربرد GIS با استفاده از نرم افزار ARC/INFO در برنامه ریزی شهری و منطقه ای، چاپ اول. مشهد: انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- حیدری، عبدالله؛ احدنژاد، محسن. (۱۳۸۸). تحلیل توزیع فضایی و مکان یابی فضاهای آموزشی با استفاده از منطق فازی و GIS. ارائه شده در همایش ژئوپلتیک تهران.
- رضویان، محمد تقی. (۱۳۸۱). *برنامه ریزی کاربری اراضی شهری*، چاپ دوم. تهران: انتشارات منشی.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور. (۱۳۸۲). *ضوابط طراحی ساختمان های آموزشی تهران، برنامه ریزی معماری همسان مدارس ابتدایی و راهنمایی*. تهران: انتشارات سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور.
- سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس. (۱۳۸۵). *ضوابط مکان یابی فضاهای آموزش و پرورش تهران*. معاونت فنی وزارت آموزش و پرورش.
- صابری، عظیم؛ رنگزن، کاظم؛ نگاهداری، جواد؛ دهقانیان، اسفندیار. (۱۳۹۰). ارزیابی و مکانیابی مدارس مقطع راهنمایی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی به روش AHP، مطالعه موردی: شهر اهواز. ارائه شده در همایش ژئوماتیک، تهران.
- صالحی، رحمان؛ رضاعلی، منصور. (۱۳۸۴). سازمان دهی فضایی مکان های آموزشی دوره متوسطه شهر زنجان به کمک GIS. *فصلنامه پژوهش های جغرافیایی*، ۳۷ (۵۲)، ۱۲۳-۱۳۵.
- عساکره، ماجده. (۱۳۸۹). بررسی مکان یابی و ارائه مدل بهینه کاربری های آموزشی (مدارس ابتدایی) شهر شادگان. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- عساکره، ماجده؛ پورمحمدی، محمدرضا. (۱۳۹۱). ارزیابی مکان یابی کاربری های آموزشی (مدارس ابتدایی) شهر شادگان. *مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری*، ۳ (۹)، ۱-۲۰.
- عطائی، محمد. (۱۳۸۹). تصمیم گیری چند معیاره فازی. شاهرود: نشر دانشگاه شاهرود، چاپ اول.
- غصبان، فریدون. (۱۳۷۵). *زمین شناسی زیست محیطی*، چاپ اول. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- فرج زاده، منوچهر؛ رستمی، مسلم. (۱۳۸۳). ارزیابی و مکان گزینی مراکز آموزشی شهری با استفاده از اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: شهرک معلم کرمانشاه). *فصلنامه مدرس علوم انسانی*، ۸ (۲۹)، ۱۳۳-۱۵۲.
- فرج زاده، منوچهر؛ سرور، هوشنگ. (۱۳۸۱). مدیریت و مکان یابی مراکز آموزشی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: فضاهای آموزشی منطقه ۷ تهران). *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، ۱۷ (۶۷)، ۷۹-۹۰.

- لاله‌پور، منیژه. (۱۳۸۱). مکان‌یابی فضاهای آموزشی مقطع ابتدایی. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- مرکز آمار ایران (۱۳۹۰). سرشماری عمومی نفوس و مسکن.
- موحد، علی؛ امانپور، سعید؛ پورمحمدی، محمدرضا؛ عساکره، ماجده. (۱۳۹۰). بررسی و تحلیل مکان‌یابی بهینه مدارس ابتدایی: شهر شادگان. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۱۹ (۲۲)، ۱۲۹-۱۴۹.
- مومنی، منصور. (۱۳۹۱). مباحث نوین تحقیق در عملیات. تهران: نشر مولف، چاپ چهارم.
- میکائیلی، رضا. (۱۳۸۳). مکان‌یابی فضاهای آموزشی راهنمایی شهر ساری با استفاده از GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت معلم.
- ولی‌زاده، رضا. (۱۳۸۴). مکان‌یابی مراکز آموزشی با استفاده از GIS مورد مطالعه مدارس ابتدایی تبریز. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- _____ (۱۳۸۶). مکان‌یابی مراکز آموزشی دبیرستان با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی، نمونه موردی شهر تبریز. نشریه علوم جغرافیایی، ۵ (۱۰)، ۵۹-۸۷.

- Eray, O. (2012). Application of Geographic Information System (GIS) in education. *Journal of Technical Science and Technologies*, 1(2), 53-58.
- Fernandez, D. S., & Lutz, M.A. (2010). Urban flood hazard zoning in Tucuman Province, Argentina, Using GIS and multicriteria decision analysis. *Engineering Geology Journal*, 111, 90-98.
- Møller-Jensen, L. (1998). Assessing spatial aspect of school location-allocation in Copenhagen. *Geografisk Tidsskrift-Danish Journal of Geography*, 98(1), 71-80.
- Saaty, T.L. (1980). *The analytical hierarchy process: Planning, priority setting, recourse allocation*. New York: McGraw Hill.
- Senar, S., Sener, E., Nas, B., & Karaguzel, R. (2010). Combining AHP with GIS for landfill site selection: A case study in the Lake Beysehir catchment area (Konya, Turkey). *Waste Management Journal*, 30(11), 2037-2046.
- Talen, E. (1998). Visualizing fairness: Equity maps for planners. *Journal of the American Planning Association*, 64(1), 22-38.
- UNESCO. (1996). *Primary school buildings: Standards, norms and design*. Paris: Author.